

[AM2014.05.08Ø]

Østre Landsrets 18. afdelings KENDELSE - 8. maj 2014 - S-791-14

Som dommere fungerede landsdommerne Steen Mejer, Ulla Staal og Dorte Nørby (kst.), førstnævnte som rettens formand.

Som protokolfører fungerede sektionsleder

Der foretoges Anklagemyndigheden mod *Tiltalte1*, født januar 1976, (advokat Bjørn Elmquist, besk.) og *Tiltalte2*, født april 1969, (advokat Erbil Gökhan Edge Kaya, besk.)

Ingen var indkaldt eller mødt.

Der fremlagdes udskrift af retsbogen fra Københavns Byret (SS 2-31828/2012), kæreskrift af 17. marts 2014 fra anklagemyndigheden og kæresvarskrift af 16. april 2014 fra advokat Erbil Gökhan Edge Kaya.

Anklagemyndigheden har kæret Københavns Byrets kendelse af 6. marts 2014, hvorved det ikke tillades anklagemyndigheden at fortsætte dokumentationen fra Oberlandesgericht Celles dom af 5. april 2007.

Anklagemyndigheden har i kæreskriftet anført bl.a.:

"Formålet med dokumentation af den tyske dom vedrørende *Person1* er at dokumentere, at PKK er en terrororganisation. Det er anklagemyndighedens hensigt at belyse, hvad en tysk domstol har lagt til grund om PKK og PKK's struktur i Tyskland. Det er anklagemyndighedens opfattelse, at der er tale om en række faktuelle oplysninger, som den tyske domstol har lagt til grund. Det bemærkes, at tyske domstole generelt har stor erfaring med sager vedrørende PKK. Som anført af vidnet *Vidne1* har der været over 100 straffesager i Tyskland vedrørende PKK. ...

Den tyske dom beskriver, hvordan PKK's organisation ERNK skiftede navn til YDK, som siden skiftede navn til CDK. Dette har betydning for den aktuelle sag i Danmark, idet flere af de tiltalte i forbindelse med pengeindsamlinger har udstedt kvitteringer med "CDK". Det er anklagemyndighedens opfattelse, at de tiltalte generelt ikke har forklaret særlig præcist om, hvad CDK er, og hvorfor de har udstedt kvitteringer med "CDK".

Det bemærkes, at dokumentationen af den tyske dom naturligvis har den bevismæssige værdi, som et dokumentbevis af denne karakter nu en gang har.

... Fra ekstrakt 4 a, side 32, er under punkt A e[t] underpunkt "II. Hændelsesforløb". Dette hændelsesforløb beskriver blandt andet generelt vedrørende PKK, PKK's udvikling og struktur i Europa, samt PKK's aktiviteter i Tyskland.

I ekstrakt 4 a, side 83 ff. er rettens bevisbedømmelse under punkt B, hvorefter der henvises til, at "sagsfremstillingen er fastslået som resultatet af domsforhandlingen."

Under punkt B er der i ekstraktens side 85, under punkt "III. Vedrørende PKK's historie og organisation", blandt andet anført, at oplysningerne om PKK's historie, struktur og kriminelle aktiviteter "er baseret på indholdet af talrige dels oplæste dels under sagen fremlagte skriftlige partidokumenter og instrukser og på de talrige retskraftige domme afsagt af nærværende domstol og andre tyske domstole, som retten ligeledes har indført i sagen. Supplerende har retten også lagt forklaringerne fra vidnerne ka Vidne2 og ka. Vidne3 til grund, som ved deres intensive efterforskningsarbejde hos Bundeskriminalamt, som for vidnet Vidne2 har omfattet næsten tyve år, har skaffet sig detaljeret kendskab til og omfattende viden om det indre liv i PKK og dennes delorganisationer. "

Det er anklagemyndighedens opfattelse, at det af ovenstående fremgår, hvad sagsfremstillingen i den tyske dom er baseret på."

Forsvareren har i kæresvarskriftet anført bl.a.:

"Det skal anføres, at det er tvivlsomt, hvorvidt dokumentation af den pågældende dom overhovedet er omfattet af retsplejelovens § 871, stk. 1, nr. 5. Grunden hertil er, at den tyske dom ikke ses at opfylde den danske retsplejelovs formkrav til domme. Det er således mit synspunkt, at det afgørende ikke er, om det er en dom eller ej, men derimod hvordan den konkrete dom er formuleret, herunder dommens opbygning, indhold og struktur.

Et konkret eksempel på, at den tyske dom ikke opfylder retsplejelovens formkrav til en dom ses blandt andet ved, at anklagen mod tiltalte i den pågældende sag står anført som værende "at være hovedmand for en kriminel sammenslutning". Denne formulering er ikke i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens § 218 a, stk. 1, idet retsplejelovens § 218 a, stk. 1, 3. punktum indeholder et udtrykkeligt krav om, at domme i straffesager skal indeholde en gengivelse af tiltalen. "At være hovedmand for en kriminel sammenslutning" kan således ikke anses som en tiltale i dansk rets forstand. Der henvises til støtte herfor til de formkrav, der stilles til en tiltale, jf. herved særligt retsplejelovens § 834, stk. 2.

Det er således min vurdering at den tyske dom ikke kan anses som en "dom" i den danske retsplejelovs forstand, hvorfor den derfor som udgangspunkt ikke kan dokumenteres med hjemmel i retsplejelovens § 871, stk. 2, nr. 5.

Dommen er fundamentalt anderledes end den danske retstradition og de krav retsplejelovens stiller, hvorfor der må ses konkret på dommen.

Herudover vedrører den tyske dom en konkret person, der er dømt i Tyskland og som ikke på andre måder er nævnt eller på nogen måde sat i forbindelse med de tiltalte i nærværende sag, hvorfor en tysk dom, der ikke har relevans i en dansk kontekst, må anses for at være overflødig eller irrelevant bevisførelse."

Efter votering afsagdes

kendelse:

Den kærede afgørelse må anses for at angå et spørgsmål af principiel betydning, hvorfor landsretten tillader kæren, jf. retsplejelovens § 968, stk. 4.

Formålet med ønsket om at dokumentere den tyske dom vedrørende *Person1* er ifølge anklagemyndigheden at godtgøre, at PKK er en terrororganisation og herunder belyse, hvad en tysk domstol i denne henseende har lagt til grund. Af den tyske dom fremgår under "III. Vedrørende PKKs historie og organisation" bl.a., hvilket materiale dommens oplysninger om PKKs struktur og kriminelle aktiviteter m.v. er baseret på.

Dokumentation af domme, herunder udenlandske domme, kan som udgangspunkt benyttes som bevis i straffesager, jf. retsplejelovens § 871, stk. 2, nr. 5. Herefter og da forsvarerne på anden vis har adgang til at føre yderligere bevis vedrørende PKK, finder landsretten, at der ikke er grundlag for at afskære anklagemyndigheden fra fortsat at dokumentere dele af den tyske dom.

Thi bestemmes:

Byrettens kendelse ændres, således at det tillades anklagemyndigheden at fortsætte dokumentation fra Oberlandesgericht Celles dom af 5. april 2007.

Sagen sluttet.